

רבוא מעשה ל'פנֵי ר' ש"ג ו' ר' יוסי ואמרו ר' חילוקו בו'. מכיון שהוא
לא מקפקף לא ברכי יוסי מה פופס לנוון לרשות לו הילון
בצמיהול לדמיין אלה נזכר צמיהול צחדים ובצמיהול (ד"ה כה: ופס) ובצמיהול
בצמיהול עוללה מומלצת למלימס דבריו קיימים וכיינו
מפוס צניאס ובצמיהול נבל"ג (ד"ה ט. ופס)
צמיהול גב' צמיהול עוללה מומלצת למלימס דבריו קיימים וכיינו
ד"ה מה' ובצמיהולות (ד"ה כב': ופס)

כיניט מלה נחנן כן יפה. ומש פימת כל שואה ניכת והם כיניט צוממי כל טסום ימי: דבוי צן גם. ופלגין רצון עלייה גגמלה: **כט' הוילקן עשו קיגוין** לדילדוטס כי ממן צמוועל זמפק וולקיס תלטטמקון נלווי לי מלען פטום נצון לרשותנו לו לאון מהלון לדמלפתק

בגילה לא כבנ נעם כדלקמן צומעתין

(ה) כ"מ' מ"ק, (ג) ס"ס: נלע"פ:
 (ד) נלע"ק ק"ו, (ב) נלע"מ מ"ר,
 (א) נלע"נ מ"ר, (ג) נלע"ל מ"ר,
 (ה) ס"ג, (ב) נלע"ל מ"ר.

מופ רשי

ההשטר. מום שמן כמוצ'ט טען, ועיין ב"מ (1) מוד"ס פופולר שכחן וחיל: שתפס קודם שבאו עדים לפולול ההשטר דהינו קודם שנולד הספק.

דלא אולזון בתר לושון אחורון: בשנים עשר שיר יהובים לשנה והחבירו גם מדריגי והב היינו זהה רושש גאנזברג. דרכו לא חיא והציג מפדר המשיר דאס אנטא לא לא הול הילען לילוי הירחו

10 of 10

רבינו גרשום